

אמנות חיים

גליון שבועי לתורה וחסידות שע"י מוסדות קראלי בארה"ק

גליון תשא ♦ שנה יד

ימי הפורים ה'תשפ"ו

דברי אלוקים חיים מרח רבינו הגה"ק זי"ע"א

...והימים האלו מזכרים ונעשים בכל דוד ודוד, וכבר אומרו ברמז שפורים הוא בדרגא יותר גדולה מיום הקדוש שהוא יום הכיפורים, כלומר הוא כ- פורים, אבל פורים הוא בבחינה יותר ויותר כי ביום כיפורים יש ענין וחיוב של עינוי מחמשה העינוים, אבל ביום הפורים הוא אדרבה יום משתה ושמחה שהוא בבחינה יותר כיפור כמו שהיה בימי שלמה המלך שאכלו ושתו ויצאה בת קול לך אכול בשמחה לחמריך כי רצה ה' את מעשיך.

וזכין לקרוא את המגילה הק' שמקובל הוא שכל המגילה הוא שמותיו של הקב"ה בדרך נסתר ובפרט "המלך" בסתם הוא רמז גלוי שהכוונה למלך מלכי המלכים הקב"ה, וידוע מה שאמרו הצדיקים הק' שהקריאת המגילה הוא כולה לעילא ולעילא ואשרי מי שזוכה להרגיש זאת, ולכל הפחות שיאמין אדם שקריאת המגילה אין זה כסיפור בעלמא אלא כולה קדושה וברוך הקודש נאמרה ונכתב בספר כמו הספר תורה מסיני.

והנה הצדיקים הק' ובפרט תלמידי הבעש"ט בכל עדה ועדה ברובם קראו את המגילה בעצמם בקול חוצב להבות אש ובכוונות גדולות ועצומות.

ועלינו לזכור זאת ולא לשכוח ח"ו אלא להיות מצפה מתי כבר יגיעו מעשי למעשי אבותינו ורבותינו הק' שהרגישו הקדושה של יום הפורים וה' יעזור לנו שנזכה להגיע לזאת כי הימים האלה מזכרים ונעשים בכל דור ודור משפחה ומשפחה ומדינה ומדינה ועיר ועיר וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם.

וכתב הרמב"ם כל ספרי הנביאים וכל הכתובים עתידין ליבטל לימות המשיח חוץ ממגילת אסתר והרי היא קיימת כחמשה חומשי תורה וכהלכות של תורה שבעל פה שאינם בטלין לעולם (והראב"ד בהשגות כ' שהכוונה הוא לא שיבטל דבר מכל הספרים שאין ספר שאין בו לימוד אלא כך אמרו שאפילו יבטלו שאר הספרים מלקרות בהם מגילה לא תבטל מלקרותה בציבור) ועוד כתב הרמב"ם שאע"פ שכל זכרון הצרות יבטלו שנאמר כי נשכחו הצרות הראשונות וכי נסתרו מעיני ימי הפורים לא יבטלו שנאמר וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם עכ"ל, ויה"ר שיעשה לנו ה' ניסים ונפלאות כמו שעשה לנו בימים ההם, בביאת גואל צדק ברחמים ובחסדים מגולים במהרה בימינו אמן.

קבלת קהל ומשתה היין בבית כ"ק מרח רבינו שליט"א

רח' הרב אבוחצירא 12/15 אשדוד

בליל פורים

מהשעה 9.00 עד 11.00

ביומא דפוריא

מהשעה 12.30 עד 13.30

ברכות וישועות האן קיין סוף

דברות קודש מרח רבינו עט"ר שליט"א

יום טוב לא קבילו עלייהו

הגמרא אומרת שבהתחלה רצו שפורים יהיה יו"ט, ואומרת הגמרא שיו"ט לא קבילו עליהם, לכן מעיקרא דדינא מותר לעשות מלאכה בפורים. אומר החתם סופר במסכת מגילה (ה.) שבהתחלה מרדכי רצה לעשות את פורים יו"ט מפני שהוא באמת חשב שאחרי שיבינו טוב את כל מה שאירע, לא רק את מה שכתוב במגילה, אלא גם את הנסתר, תהיה לכולם התעוררות לצאת מהגלות ולבוא לירושלים. אולם אחרי שהוא ראה שהעם לא "הולכים אחרי הענן בכל מסעיהם", הם עדיין לא בשלים לבוא מיד לירושלים, יו"ט לא קבילו עליהם. פורים היה יכול להיות יו"ט אם הוא היה מעורר אותם לעלות לארץ ישראל, וכיוון שהם נשארו בגולה, יו"ט לא קבילו עליהו.

רשע מתחילה ועד סוף

כתוב בחז"ל (אסתר רבה ז, כ) על אחשוורוש שהיה רשע מתחילה ועד סוף. מתחילה מובן, הוא היה שותפו של המן. אולם מדוע אומרים חז"ל שהוא היה רשע עד הסוף? הרי בסוף הוא נתן את בית המן למרדכי ואסתר וביטל את כל הספרים! אלא, שכתוב בספר עזרא (מובא ברש"י על המגילה בפרק ט), עשרת בני המן היו צרי יהודה, והם נתנו עצה לאחשוורוש להפסיק את הבנייה של ירושלים ושל המקדש. אחשוורוש היה שותף גם לזה, לא כתוב בשום מקום במגילה שהוא ביטל את הגזירה הזו. לכן אומרים חז"ל, הוא ברשעתו מתחילה ועד סוף, מפני שאת הגזירה שלא לבנות את ירושלים ושלא לבנות תשתית לבית המקדש הוא לא ביטל, ברשעתו מתחילה ועד סוף.

כאשר אסתר הגיעה אל המלך "אשר לא כדת" הוא אמר לה "ומה בקשתך עד חצי המלכות ותעשי". אומרת הגמרא במגילה (רש"י מביא את זה על המקום), עד חצי המלכות אבל את כל המלכות לא, והוא התכוון לכך שהוא לא ייתן רשות לבנות את בית המקדש.

עיצומו של יום

השערי תשובה על הלכות פורים (סי' תרצ"ה) כותב שבסעודת פורים לא צריך לעשות זכר למקדש. בכל סעודה צריך לשייר משהו, אולם בסעודת פורים לא צריך. הוא מסביר שבדר"כ יושבים בסעודה כשאנשים לא בדיוק צלולים. צריך לדעת שפורים פוטר בעיות וספקות, כפי שמבארים "כיפורים" כפורים. כפי שביום כיפור עיצומו של יום מכפר, גם בפורים יש את המושג "עיצומו של יום". עיצומו מלשון עוצמתו. גם בפורים יש מושג של "עיצומו של יום", העוצמה של היום. אלו עוצמות שאתם צריכים לחוות אותם.

אומר השערי תשובה, בפורים לא צריך לשייר, לעשות זכר לחורבן בפורים כיוון שזהו גוף השמחה, שניצלנו וכתוצאה מכך גם הגזירות שהיו סביב המקדש ובניין ירושלים גם הן התמוגגו. בזמן כזה ניתן לשמוח על בניין ובאותו רגע לא צריך לעשות זכר לחורבן.

לפניו להלוות לו, אלא בלשון שאלה, היש תחת ידך איזה סך להלות לי, ותכפ משיב לו הן, ולשון בקשה שייך לפני המבקש איזה טובה מעשיר, ובאמת אסתר המלכה כבר מסרה נפשה באמת על עמה ועל קידוש השם, ולא אמרה אלא דרך שאלה 'נפשי בשאלתי' שאינו אלא לשון שאלה, שאני שואל ממך אם תתן לי או לא, כי כבר מסרתי נפשי באמת 'אבל עמי בבקשתי' אבל נפשי לא שייך ביה לשון בקשה, כי ברצון נפשי ובשמחה אני נותן נפשי על ישראל.

(בן ביתי)

מה שאלתך וינתן לך

בכל ימי השנה אנו אומרים תפילה עושה מחצה, הכח של ימי הפורים היא שבהם פועלים אנו בתפילתנו את בקשתנו באופן מלא ובשלימות ולא מחצה, כפי הנאמר מה שאלתך וינתן לך.

(מין רבינו שליט"א)

ימי הפורים

קבעו חז"ל פורים ב' ימים, י"ד אדר לפרזים וט"ו למוקפין, כדי שלא יבטל העולם מלימוד התורה, וכאשר הפרזים יהיו עסוקים במצוות היום יעסקו יושבי המוקפין בתורה, וכן איפכא.

(חת"ס)

כמו ביוה"כ עיצומו של יום מכפר כן ימי הפורים עיצומו של יום עושה מחיית עמלק, רק האדם צריך שיזכור שהיום יום הכיפורים וכן שהיום פורים (פרי צדיק)

ימי הפורים האלה הם המעמידים את רגליהם של ישראל שלא יתמוטטו ח"ו

בגלות.

(שם משמאל)

בשם הרה"ק מברדיטשוב זי"ע כי בנס פורים הראה הקב"ה שאפילו אחרי שהגזר דין נכתב ונחתם, מכל מקום על ידי תפילותיהם הם יכולים לבקוע את כל השערים, ואפילו מחיצה של ברזל אינה מפסקת בין ישראל לאביהם שבשמים.

(בית אברהם)

הנה בפורים נמצא סגולת פקודת ישועה בזרע של קיימא, כי תיבת פורים יורה על פריה ורביה, ובגמרא מצינו על פורים בלשון פוריא, שבואדי מורה על זה.

(תורת אמת)

מבואר בספה"ק שבפורים הוא גמר חותם לטובה כטעם ונחתם בטבעת המלך.

(עטרת ישועה)

והימים האלה נזכרים ונעשים כי ימים האלה יש להם סגולה תיכף שמזכירים דבר טוב על ישראל תיכף נעשה כך וזה נזכרים ונעשים (תורת חיים)

ע"י המגילה יוכלו להמשיך ישועות הנצרכות ונ"ל כי מגילה ג' מזל"א שיוכלו להמשיך על ידה, בני חיי ומזוני כשאחז"ל בני חיי ומזוני במזלא תליא מילתא.

(שער יששכר)

כל הפושט יד נותנים לו.

נראה לבאר ב"ה הכוונה, "כל הפושט יד", לעזור לאחרים, וזה הפושט "יד", ראשי תיבות "יעזור דלים", אז "נותנים לו" מן השמים, מידה כנגד מידה, כיון שמרחם על הבריות, מרחמים עליו מן השמים.

(גם אני אודך - פורים)

ואת שבע הנערות הראויות לתת לה מבית המלך וגו'
ידוע ששבע הנערות רומזות לשבע המדות הקדושות, וכיון שיש בניהם גם גבורה ויש להמתיקה ברחמים ע"כ הרה"ק של 'לתת לה' מ'בית המלך' ו'ישנה הם הרה"ק של ו'תיכנס לנו' לפנים מ'שורות הדין ב'רחמיו וה'מרחבים.

(הרה"ק מנחם מנדיל מווישניווא - שארית מנחם)

נפשי ושאלתי ועמי בבקשתי וכו'
עיקר כוונתי בתפילתי לתקן הנפש ולהתפלל עבור כל ישראל לא עבור הנאות גשמיות רק הכל לתקן הנפש ולצורך כל ישראל.

(הרה"ק נפתלי צבי מראפשיץ - זרע קודש)

ויעבור מרדכי וכו' (ד, יז)

פירוש שהיה הארת מרדכי בוקע ועובר אפילו עד עולם העשיה

(הרה"ק אורי מסטרעליסק זי"ע -

אמרי קדוש)

אם על המלך טוב יכתב לאבדם וגו'

להבין מה שצוה דייקא לכתוב בספרים לאבדם, ואם אמר יאמר המלך בעל פה לא ישמעו לדבריו, ומה גם שרצה ליתן כסף בעדם, גם מה שאמר 'על ידי עושי המלאכה', אך נראה לרמז כי מחשבתו הרעה היתה לקחת אותם לצבא חיל המלך וזהו 'יכתב' דייקא, כמו עתה שכותבים בספר הזכרונות שזה האיש עמד על המבחן ובבחר לצבא, ועל ידי זה ממילא יהיה 'לאבדם' כי לא יזכר שם ישראל עוד, כי יהיו מחללי שבתות ועוברים על התורה ח"ו, ואם אמור יאמר המלך, אם אקחם מי הוא אשר יפרנסם, ועל זה אמר 'עשרת אלפים כיכר כסף אשקול על ידי עושי המלאכה', היינו שהוא יפזר על זה ממון לפרנסם בעת

שהיו אצל שרי הצבא, וגם על מלאכת כלי זיין. ועל זה אמר המלך סתם 'הכסף נתון לך' והע"ם נוטריקון הפר' עצתם ו'קלקל מ'חשבתם כמו שרמז א"י צוקלה"ה וכל הקמים והחושבים עלינו לרעה, דעתם יסכל, ולא תעשינה ידם תושיה.

(עטרת ישועה - דזיקוב)

ישנו עם אחד מפורז ומפורד

שהמן אמר כי ישראל מפורדים ואין בהם אחדות, שבזה רצו לעורר ח"ו התגברות הדינים על ישראל, ועל כן אמרה אסתר לך כנוס את כל היהודים שיעשו אחדות.

(אוהל תורה)

אשר הוא יהודי

אנו רואים במגילה שמרדכי היו רצוי לרוב אחיו, אומרים המפרשים שחלק מהסנהדרין התרעמו על מרדכי, מדוע עוסק בעסקנות ולא מקדיש יומם ולילה אך ורק ללימוד התורה.

נשאלת השאלה היכן הם היו כל זמן של הגזירה, ומדוע נטפל המן דווקא על מרדכי ולא על גדולי ישראל האחרים שבדורו.

אלא נראה לומר בדרך אפשר, שגדולי ישראל האחרים דגלו בשיטה של לדאוג ראשית כל לרוחניות של בני קהילתם, ולא התעסקו בקירוב כלל ישראל, ואילו מרדכי הצדיק עסק כל כולו בקירוב קרובים ורחוקים כאחד, וזה מה שהפריע להמן, תשבו ותלמדו ותעבדו את השם אבל תעסקו בקירוב ובחיזוק לבבות הנשברים על כן יצא במלחמה נגדו, וע"ז נאמר במגילה "אשר הוא יהודי" אשר הוא עוסק ודואג ומיידה את כל היהודים ולא דאג רק לבני קהילתו, חוגו ועדתו.

(מין רבינו שליט"א)

נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי (אסתר ז, ג)

ע"פ משל כשעשיר מופלג צריך לאיזה סך להלוות לו על איזה שעה, והולך לחבירו שהוא גם כן עשיר מופלג, אינו בא בבקשה

עובדות חיים

הקורא למפרע

סיפר הרה"ח ר' משה הערש ראזענבערג נ"י שפעם אחת בפורים שמע מרבו הרה"ק מווישאוו צ"ל, שסיפר שהיה גביר אחד שנסע לאחד מבני הרה"ק מדזשיקוב (אמר, צו איינעם פון די דזשיקובער קינדער). כשהיה שם פעם בפורים חשב, הרבי מוציא אותי בקריאת מגילה מפני שאני נותן לו משלוח מנות גדולה, ובאמצע קריאת המגילה חשב שהרבי הקודם קרא יותר טוב ממנו (דער פריערדיגער האט שענער געלייענט).

כשהלך להפרד מהרה"ק, אמר לו הרה"ק, שמע נא, בני, (פארשטייט'ט מיי קינד) הקורא את המגילה למפרע, פירוש, אם אחד קורא את המגילה לשם פרעון (ווייל ער באצאלט) לא יצא. והמשיך אחר כך, הקורא את המגילה למפרע, מי שאומר בשעת קריאת המגילה שהקודם לו, היינו הרבי שהיה למפרע, קרא באופן נאה יותר, גם כן לא יצא...

(שיח זקנים ח"ד, עמ' קיז)

יוודע הדבר למרדכי (ב, כב)

"והן לא היו יודעין כי מרדכי מיושבי לשכת הגזית היה והיה יודע בשבעים לשון (מגילה י"ג:) מסופר שפעם אחת הגיע מונטיפיורי אל בעל "חידושי הרי"ם", וניסה לשכנע אותו בחשיבות לימוד השפות, באמרו שכל הנס של מגילת אסתר נבע מכך שמרדכי ידע שבעים לשון! אולם בעל "חידושי הרי"ם" השיב לו מיניה וביה: "אדרבה, בדברך יש הוכחה לכך שאין ללמוד שפות נוספות! שכן, אילו היו כל היהודים יודעים שבעים לשון, היו בגתן ותרש חוששים לדבר בשפתם בסמוך למרדכי היהודי. אך מכיוון שסברו שכל היהודים הם בורים ועמי ארצות המבינים אך ורק אידיש, הם שוחחו בחופשיות ליד מרדכי... (ומתוך האור)

אם על המלך טוב יכתב לאבדם (ג, ט)

מסופר, שפעם הסב הגאון רבי חיים מוואלז'ין לסעודת פורים, שבמהלכה הגיעו עניים רבים לקבל מתנות לאביונים, וכל הפושט יד נותנים לו. אחד העניים יהודי זקן, לאחר שפשט יד וקיבל מטבע אחת, ביקש מרבי חיים מטבע נוספת, בהבטיחו: "אם תיענה לי – אשמיע באוזניך חידוש מעניינא דיומא". נעתר לו רבי חיים, ואז שאלו הזקן: היכן נרמז במגילה מה שאמרו חז"ל במדרש שגזירת הכליה בימי המן נחתמה בטיט ולא בדם, ומשום כך עלה בידי מרדכי לבטל את הגזירה על ידי התשובה והצום? כך שאל הזקן – ומיד גם השיב: הדבר נרמז בלשון הפסוק "אם על המלך טוב יכתב לאבדם", וכן להלן (ט, כב): כי המן בן המדתא האגגי צור כל היהודים חשב על היהודים לאבדם,

ואת "לאבדם" יש לקרוא לא=בדם, כלומר: שהגזירה לא נחתמה בדם, אלא רק בטיט. רבי חיים התפעל כל כך מחידוש זה, ובביקורו הקרוב בוויילנא, סיפר זאת לרבו הגר"א, שהתרגש ואמר לו: 'הזקן שאמר לך דבר זה – הוא הזקן שגילה זאת למרדכי הצדיק, וזהו אליהו הנביא!' (כמוצא שלל רב)

ויספר המן לזרש אשתו ולכל אוהביו את כל אשר קרהו ויאמרו לו חכמיו וזרש אשתו (ו, יג)

אמר הרה"ק בעל השפת אמת מגור זי"ע – בא וראה, כמה שווה חברות שתלויה בדבר! לפני כן, בעת שסיפר להם את צרותיו, הם קרויים "אוהביו", ולאחר מכן כששמעו את הדברים, והם רוצים לענות לו, הם קרויים "חכמיו". למה? מה קרה? אלא, בהתחלה כשהוא סיפר להם את "אשר קרהו", הוא עוד הגיע בתור "המן" משנה למלך. ולכן כולם רצו להחניף לו ולהסתובב סביבו, והיתה זו "אהבה התלויה בדבר", לכן הם נקראים "אוהביו". אבל כשרק החלו להריח ולהבין שהאדם העומד לפניהם בצרות – "נפול יפול", בטלה אהבתם וכולם החלו להתרחק ממנו, וכבר הם נקראים "חכמיו". (שפת אמת)

מילתא דבדיהותא

ותשם אסתר את מרדכי על בית המן (ח ז)

פעם בסעודת פורים בצל הרה"ק רבי יואל מסאטמר זי"ע, כטוב לב המלך ביין, פתח הרבי ואמר בצחות: למה התגלגל הדבר מהשמים שינתן בית המן למרדכי? וכי אין הקב"ה יכול לשלוח למרדכי סכום כסף מכובד בכדי שיוכל לקנות לעצמו בית מגורים כפי רצונו ומחשבתו? אף הוא חזר ויישב: היא הנותנת! לו היה הקב"ה מזמין למרדכי הצדיק סכום כסף בכדי לבנות בית, הלא היה בונה לעצמו בית קטנטן לפי "השגותיו"... וכדרך הצדיקים שמסתפקים במועט ואין להם כל "השגה" בבניינים וארמונות מפוארים... לפיכך סיבבו משמים שבית המן ינתן למרדכי, ובית המן בוודאי היה בנין וארמון מפואר, ואותו הבניין רב הפאר נמסר למרדכי הצדיק. ..

ראו פעם אחת עם הארץ כשהוא יושב ומגרד בסכין כל שם "המן" הכתוב במגילת אסתר המודפסת בסוף החומש. גערו בו: איך אתה מקלקל את המגילה? תמה עם הארץ: הרי כתוב במפורש בתורה "מחה תמחה את זכר עמלק", אם כן צריך למחוק את שם המן מן הספר! אמרו לו: מילא שמו של המן ראוי למחוק אותו, אולם בזה אתה מגרד ועוקר גם את המילים הקדושות שמעבר לדף מול תיבת המן?! אמר להם אותו עם הארץ: הרי אמרו חז"ל 'אוי לרשע ואוי לשכנו'...

עם הארץ אחד שאל את חברו: משה רבנו כידוע נולד ביום ז' באדר, אם כן יוצא שיום הברית מילה שלו חל ב"ד באדר שהוא פורים, והשאלה היא במה התחילו אז, אם במגילה או בברית? חברו ה"גאון" עיין, יגע ומצא, ענה ואמר לו: העיר גושן מסתמא היא מוקפת חומה מימות יהושע בן נון, ואם כן אין מקום כלל לשאלתך, כי שם קורים את המגילה ביום ט"ו ולא ביום י"ד...

בונהגי חיים

פ"א סיפר רבינו (הרה"ק רבי יואל מסאטמר זי"ע), שאצל גבול פולין וטשעכ"י יש עיר בשם טעשין, מחציתה היתה בפולין ומחציתה בטשעכ"י, ובחלק הנקרא פויליש טעשין היו דרים שם הרבה חסידים ויראי ה', ובטשעכ"ש טעשין דרו בה אנשים מהמתקדמים, אמנם בטשעכ"ש טעשין היה מקום פרנסה בריח, ורצו הרבה חסידים לעבור את גבול ארץ פולין, ולגור בצד העיר אשר בטשעכ"י. ושאלו בעצת מרן הקדוש בעל דברי חיים מצאנז זי"ע, והשיב להם שאם לא ין תרו גם שם על שום מנהג קל שנהגו בה החסידים, אזי הרשות בידם לעבור לגור בצד השני, והדגיש מרן הד"ח ז"ל ואמר: שלא ישנו אפילו במנהג קל, ואפילו המן קלאפן (=הכאת המן) אצל קריאת המגילה.

(זמירות דברי יואל - ימי הפורים, עמ' לא)

המן טאש" - על שום מה?

הגאון רבי יעקב ברלין ז"ל, אביו של הנצי"ב, היה מדקדק במנהגי ישראל. ופעם בערב פורים יצא לשוק לקנות "אזני המן" (המן טאשין) ולא מצא לקנותם. פיזר הרבה כסף להאופה שיאפה "אזני המן" לא רק בשבילו אלא שגם יחלקו לעניים.

אחדים מידידיו עקמו את אפם ואמרו: וכי בשביל זה כדאי לבזבז כסף רב? החזיר להם רבי יעקב: טועים אתם, רבותי, אם אתם מקילים ראש במנהג זה! האם יודעים אתם למה נקרא המאפה הזה בשם בשם "המן טאש"? "מפני שיש לו

שלושה קצוות, להזכיר לנו מה שאמרו חכמינו על הפסוק: "בלילה ההוא נדדה שנת המלך". נדדה שנתם של שלשת אבות העולם ממערת המכפלה (ילקוט שמעוני, ומקורו במדרש פנים אחרים, ב), ובזכות שלשת אבות אלה תש כחו של המן ועל כן קוראים למיני תרגימא אלו בשם "המן-תש" כי תש כחו ונידון לתליה, ומנהג ישראל תורה הוא.

בושנת חיים

הכל יודעים כי בפורים ישנו חיוב שכל הפושט יד נותנים לו. רבונו של עולם, ראה את בניך האהובים, פושט עני את ידו ומיד מוציאים הם מכיסם ונותנים לו, כל אחד כפי יכולתו. כל השנה כך ובפורים על אחת כמה וכמה, אלא שכל השנה אנו מצווים לתת לעניים מהוגנים, כלומר, מותר לנו ואף מצווה עלינו לבדוק שאנו אכן נותנים מכספנו לאדם הנכון והנזקק ולא סתם לכל הפושט יד.

אך לא כן בפורים, אז כולם כשרים ומהוגנים לפניך, אז מצווה עלינו לתת לכל הפושט את ידו ללא יוצא מן הכלל ואל לנו לדקדק אחריו ולבדוק.

אך מה יעשה האדם אם אין בסביבתו כאלה הפושטים את ידיהם? וכי למה יגרע ממנו מצוות היום? אלא, נתת לנו גם את מצוות "מתנות לאביונים" המצווה לגשת לכל עני ואביון גם אינו פושט את ידו ולתת לו. אף אתה רבונו של עולם, ידך פשוטה לקבל שבים והרי כל הפושט יד נותנים לו ומה לנו נתינה גדולה מלתת לך את לבבנו...

יודעים אנו רבונו של עולם כי אין אתה מזקק חס ושלום אך מאחר וידך כבר פשוטה ומאחר ואנו בימי הפורים, אנא קבל מאיתנו את המתנה, חלילה וחס, אין זו מתנות לאביונים אלא מתנה מאיתנו האביונים...

קבל אותנו לזרועותיך הפתוחות לקבל שבים, אמן אותנו אליך כמתנה שלא על מנת להחזיר.

ואם תאמר שאין זו מתנה שלימה אלא מתנה שבורה ומלוכלת בעבירות... צודק אתה רבונו של עולם, אך באותה מידה שאין לנו רשות בפורים לבדוק אחר זה הפושט את ידו אם הגון הוא אם לאו הרי יהיה זה רק הוגן אם אתה המקבל לא תבדוק אחריו האם המתנה היא הגונה אם לאו.

ואם תאמר כי חטאנו די וכי אין ברצונך לקבל אותנו ח"ו, כי אין ידך פשוטה לקבלנו עוד אחרי כל מה שחטאנו כנגדך, הרי שצודק אתה אך למה זה נגרע אם אין סביבנו מי שפושט את ידו? אלא, נתת לנו גם את מצוות "מתנות לאביונים" הרי שמצווה עלינו לתת גם אם אינך פושט עוד את ידך..

אז אנא רבונו של עולם קבל אותנו כמתנה גמורה, פתח את הארצה, סדר אותנו מתחת לכיסא כבודך... ואם תאמר שאינך אביון ולכן לא תוכל לקבלנו, לא תותיר בידנו ברירה אלא ללכת לאמא, השכינה הקדושה ולמסור את עצמנו בידיה כמשלוח מנות, שתאה היא שליחה נאמנה להעביר את המשלוח אליך.

וודאי לא תוכל לסרב לבתך, בת ציון האלמנה לקיים את מצוות היום...

נעימות חיים

כל הפושט יד נותנים לו

מסופר על הבעל שם טוב, שיום אחד קרא לתלמידים שלו, ואמר להם שעומדת להיות גזירה נוראה על עם ישראל. עשו הרבה תפילות ותיקונים, ושום דבר לא עזר. עד שקרא להתלמידיו ואמר להם -יש איזה אחד שנמצא קצת רחוק מהעיר, בעיר פלונית. בבית פלוני. ושם תחפשו את פלוני. ותגידו לו שיבקש מה' שיבטל את הגזירה. מהר לא שאלו הרבה שאלות, ולקחו עגלה ונסעו לכיון של אותה עיר. יומיים שלמים לקח להם להגיע לשם. הגיעו למקום. וניסו לחפש את אותו יהודי. אחרי שחיפשו יום שלם, מצאו את הבית, ניסו להכנסה כל היה סגור. לא היה ברירה, שברו את הדלת ונכנסו לבפנים. לפתע ראו אותו, שיכור על הריצפה, מגולגל בתוך הקיא שלו. לא הבינו, איך יכול להיות שהבעל שם טוב ישלח אותם למקום הזה? לאיש הזה? חשבו אולי מדובר באיזה צדיק. ופתאום רואים סתם שיכור. חיכו לראות מה קורה. ניסו להעיר אותו ולא מתעורר. אמר אחד מהם-יש לי רעיון. ניתן לו לשתות משהו חריף והוא יקום. וכך עשו, רצו מהר וקנו לו שתייה חריפה, אמרו לו-כבודו רוצה לשתות? אמר להם-בטח, תביאו את הבקבוק.

אמרו -בתנאי שתבקש מבורא עולם שיבטל את הגזירה על עם ישראל. -וכך הוא אמר-רבונו של עולם, תרחם על עם ישראל ותבטל את הגזירה. מייד לקח את השתיה, ושקע בשינה בחזרה. מייד הם עזבו את הבית ונסעו בחזרה לעיירה של הבעל שם טוב. סיפרו לו את מה שראו שם.

שאלו אותו-ילמדנו רבינו. מה היה פה. אמר להם-אני יספר לכם. אותו אחד שראיתם הוא היה עשיר מאוד גדול, ויום אחד התעורר בו הירהורי עבירה והחליט לעזוב הכל. לפרוק עול ולעזוב לעיר הגדולה. מכר את כל הנכסים שלו. והיה בדרכו לאותה עיר. כל מה שחשך, רצה להנות מהחיים. ולפתע הוא מגיע לעיר בלילה, ושומע בכיות וצעקות. הוא נכנס לאותו בית ורואה אישה שצועקת ובוכה. שאל אותה מה קרה? אמרה לו- נכנסו גנבים אלי הביתה, ולקחו לי את כל מה שנשאר לי. תכשיטים, וכלי כסף. ובעלי נפטר לפני כמה שנים. יש לי 11 ילדים. ולא יודעת איך לפרנס אותם. רק בגדים נשאר לנו. פתאום-התגלגלו רחמי עליה, הוציא את כל מה שהיה לו בכיס, כל מה שחשך כל חייו. ואמר לה-הנה זה בשבילך והילדים. שיהיה לך לפרנס אותם ולחתן אותם. והמשיך ללכת.

באותו זמן בשמיים, היה רגש גדול. מצד אחד חלק מהמלאכים, אמרו תראו אמנם רצה לעשות עבירה, אבל בסוף נתן לאישה אלמנה. ומצד שני היה קיטרוג של המלאכים, שהרי רצה לפרוק עול ולעשות עבירות. בסוף החליטו, לתת לו מתנה. כל מה שיגיד ויבקש יתקיים. אבל אח"כ באו המלאכים ואמרו, איך אפשר לתת לכזה אדם דבר כזה? זה מסוכן. לכן מה עשו, אמרו שהוא יהיה מעכשיו שיכור כל חייו. וממילא הוא לא יוכל לתפקד כראוי, ואז זה לא יהיה מסוכן. ולכן אמר להם הבעל שם טוב-אמרתי לכם ללכת אליו. כי כל מה שהוא אומר מתקיים. ואכן הגזירה התבטלה. לפי הסיפור הזה-אפשר להבין, יום פורים יום גדול מאוד. יום שמסוגל להרבה דברים. כל הפושט יד נותנים לו. יש הרבה שפע של ברכות והצלחות ביום הזה. אבל מצד שני, אי אפשר לתת לכולם. כל מה שיבקשו יקבלו? זה חסר אחריות. צריך לעשות איזה משהו שיגרום להם להיסח הדעת. לכן מה עשו- אמרו לנו שצריך לשתות יין ולהשתכר וכך אנחנו בהיסח הדעת גמור.

ורק מי שידוע באמת לנצל את הרגעים האלו להתעלות. להתקרבות. זוכה, לשמחה אמיתית.

מרכז "אמונת חיים" קראלי

פרנס החג

ידידנו עוז האבי גברא רבא העומד לימינינו
הרה"ח אפרים פישל רוטמן הי"ו
מבעלי קומפיוטר סרוויס

לרגל נישואי בנו החתן אהרן מיכאל הי"ו
עב"ג בת הר"ר ישראל לוי בשעטומ"צ ובמז"ט
יה"ר שירוה רוב נחת ותענוג ממנו ומכל יוצ"ח

כיסופי חיים

כיסופי גאולה ובצער על השכינה ביום הפורים

מהגה"צ נפתלי צבי הכהן זצ"ל מחיפה

מח"ס סבר נפתלי ואוצרות הגדולים

לא מודיעה כי רחוק ממנה מנחם משיב נפשה, אבל אומרת ששמה נודע לצדיקי הדור מהיודעים שמה (בשולי הגליון אוסיף: אני ידעתי רק שם פשוט שכינה וכנסת ישראל) ואמרת שלא יביא לה רופא דוקטור, רק כבודו וחסדו, אך הוא מסתתר בסתר עליון, וכבר שאל רופא נפש הוא הרופא מובהק מכבר, מה שמו מה אומר והשיב: אה"ה אשר אה"ה זה שמו וזה זכרו לדור ודור, והנה הוא במסתתר כי לא מצינו לו משתמש בשם זה, לכן צועקת מרה מרה געוואלד געוואלד! שהרופאים אומרים אין גאולתה אלא בהיסח הדעת, היתכן כן?!

ואני מנחם אותה, היות ובימי פורים יש חיוב לבסומי עד דלא ידע, הנה 'לא ידיעה' זו שהוא רק לזמן ושעה, יהיה גורם ידיעה לכל השנה כמו שנאמר וירא וכו' את בני ישראל וידע וכו', וגם בלא הידיעה זו גופא יש ענין רפואה לה, אבל בכל זה אינה מתנחמת עדיין כי החבלי לידה קשים מאוד, ולכן בימי פורים הללו אזכירה לפני אדמו"ר שליט"א, כי אומרת שנותנת יד לקשור על ידה חוט השני שיתהפך ללובן וחסדים טובים מגולים אמן, ובמהרה מהרה דידן אמן (הוא יד הפותח בתשובה וכו').

לפדיון נפש נפשי וגופי וכל אשר לי.

(מתוך מכתב הקויטל להרה"ק בעל דברי יואל מסאטמאר זי"ע)

ב"ה שנת ליואל בן חי"ל (ר"ת של שם אביו ר' חנניה יו"ט ליפא) יהיה כח אורך ימים טובים אמן – תש"כ לפ"ק.

נפתלי יעקב בן חי' פערל (הסימן לזיכרון אני בחיפה – ר"ת אני נפתלי בן יעקב בן חיה פערל הכהן) לישועה בגוף ונפש ולשיבה טובה.

והנה בקשותי לישועה הן בגוף והן נפש רבים הם, לא ידעתי במה התחיל ובמה אסיים שאי אפשר לפורטם, אך יהא כאילו פורטם (כי בפורים חיוב וכו' עד דלא ידע וכו' ולכן לא ידעתי לפרוט בקשתי).

והימים האלו נזכרים ונעשים לטובה, גם אני בתוך עמי יושבת וגם הימים של דובר שלום לכל זרעו, הנה אזכור לבקשה להזכיר גם זרעי בני ובנותי חתני ושמותם כאילו הייתי פורטם לטובה לרפוש פרנסה טובה להתברך כולנו יחד בברכת "ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר" אמן.

הנה היות שמכתבי זה אחשוב שיגיע לפני אדמו"ר שליט"א ביום פורים, הנה אגיש פתקא עבור מקשה לילד שהיא קרובתי, וגם היא קרובת האדמו"ר, והיא מיוחסת גדולה אבל היא באה עד משבר בחבלי לידה קשים וגדולים ובגלות קשה, וכח אין ללדת, והן שמה ושם משפחתה הנה היא אומרת שהרבה שמות יש לה, ואומרת שבימי פורים היא שמה אסתר בת אביחיל (וא"כ היא קרובה לאדמו"ר שהוא בן חי"ל) ושמה עתה

לזכר עולם יהיה צדיק
הרה"ק **נפתלי צבי** זי"ע
בן הרה"ק שלמה זי"ע
מבאבוב
נלב"ע ביום יב אדר תשסה
ת. נ. צ. ב. ה.

לעילוי נשמת
הגה"צ **נפתלי יעקב כהן** זצ"ל
בהר"ר משה הכהן ז"ל מחיפה
בעל אוצ"ג וסבר נפתלי
ת. נ. צ. ב. ה.

לזכר עולם יהיה צדיק
הרה"ק **פנחס מנחם** זי"ע
בן הרה"ק אברהם מרדכי זצ"ל
בעל "פני מנחם" מגור
נלב"ע טז אדר
ת. נ. צ. ב. ה.

ישועות חיים

איזה דבר ולהכריז כי הגיע רבי ומי שצריך ברכה או ישועה יכול לבא ולהתברך.

ובכן הלך רבי נפתלי באותה סעודת פורים ולבש 'קאפטן' שהיה ברשותו מירושת זקינו הרה"ק הרבי רבי אלימלך, וכך התחפש לרבי ההולך בין הכפרים, ולקח בידו קופסת 'טאבאק' עשויה כסף והכה עליו כמו שנהגו אלו הרבי"ס, וצעק: 'דא איז דא א רבי! ווער וויל געהאלפן ווערן!' (כאן יש רבי! מי צריך להיושע!).

כל ציבור הנאספים בביהמ"ד עמדו ושחקו על המחזה, איך רבי נפתלי עומד ומחקה את אותם הרבי"ס. אבל היה שם אדם אחד אשר אשתו שכבה ל"ע משותקת בביתה לאחר אירוע מוחי, ומיד כאשר שמע אותו יהודי את רבי נפתלי מכריז 'ווער וויל געהאלפן ווערן' (מי צריך להיושע), הלך אל בניו שהיו איתנים ובריאים וציוה עליהם שימהרו אל הבית וישאו את אמם על מיטתה ויביאוה אל בית המדרש. וכך בעוד רבי נפתלי עומד בביהמ"ד ועושה עצמו לרבי ומכריז את הכרזותיו, נעמד אותו יהודי והראה לו על מיטת אשתו ואמר: 'איך וויל געהאלפן ווערן' (אני רוצה להיושע).

מיד שאמר לרבי נפתלי את זאת, קמה האשה ממיטתה ונעמדה בריאה ושלמה כאחד האדם.

עד מהרה נהיה רעש בעיר מן המופת המופלא, והתחילו לבוא אנשים מכל עבר וביקשו מרבי נפתלי ישועות וברכות, אבל מיד פשט רבי נפתלי את ה'קאפטן' שלבש, ואמר: 'איך האב מיך שוין גענוג פארשטעלט' (כבר התחפשתי די והותר), ולא המשיך עוד.

(מתוך עלון 'דעהו' – ח"י שרה תשפ"ב)

הרה"ק רבי נפתלי מליזענסק ז"ע בן הרה"ק ר' אלעזר ז"ע בן הרה"ק הרבי רבי אלימלך מליזענסק ז"ע, היה מגדולי תלמידיו של הרה"ק מראפשיץ ז"ע.

רבי נפתלי היה אדם גדול וקדוש עד מאד, ורבו הרה"ק מראפשיץ היה מכבדו ביותר, אבל בראפשיץ היה רבי נפתלי נמנה בין אחד מהתלמידים, כי לא רצה כלל להיות רבי ולא נהג מימיו בשום 'גינוני אדמו"רות'.

רבי נפתלי לא רצה בשום אופן להיות רבי ולהנהיג עדה, אכן פעם אחת היתה שנהג באדמו"רות, וכך היה המעשה: רבי נפתלי היה נוהג בפורים לשבת לסעודת היום בבית המדרש עם מכריו ואנשי שלומו, ובדרך כלל היו באים אנשים מחופשים ומשמחים שהיו נקראים 'פארשטעלערס' (המתחפשים), והיו משמחים את קהל הנאספים.

שנה אחת לא באו ה'פארשטעלערס' וכבר היו באמצע הסעודה ועדיין לא הגיעו, שאל רבי נפתלי: 'וואו זענען די פארשטעלערס?' (היכן הם המתחפשים?). ענו לו כי אין רואים אותם, ואין מי שיודע מה אירע עמהם. אמר רבי נפתלי: 'נו, אויב די פארשטעלערס קומען נישט, וועל איך מיך פארשטעלן' (נו, אם המתחפשים אינם מגיעים, אתחפש אני).

והנה באותן שנים היה מצוי הדבר, שהיו כמה 'בנן של קדושים' מתהלכים במלבושי אדמו"רים בין הכפרים והיישובים, היכן שהתגוררו עמי הארץ ואנשים פשוטים או 'בעלי בתים', והיו נוהגים כמו אדמו"רים [היו מהם כאלו שאכן היו ראויים לאותה איצטלא, והיו גם כאלו שלא], והיו הולכים ביחד עם 'גבאי' שהיה מכריז ומודיע לכל תושבי הכפר שהגיע רבי למקומם, והיו הגבאים נוהגים לדפוק עם

לקחי חיים

הוא עת שמחה, ואילו יום כיפור הוא עת לפחד ולירא מהמשפט ההולך ונחתם?

"בערב יום כיפור" – הסביר לו ה'בית ישראל' נוראות – "כשכולם מצויים באימה וחרדה, ויראת ה' על פניהם, אני יכול להיות שליו ורגוע, כי אווירת יראת שמים שולטת. לעומת זאת ביום הפורים, כאשר הרחוב סואן ורוגש, ואינשי דלא מעלי מנצלים ימים קדושים אלו לשחוק והוללות, ואורבים לצעירי הצאן להחטיאם, כיצד אוכל לשמוח...? הרי הלב מלא דאגה שחלילה לא ייפול אף יהודי ברשתם הרעה..."

"פורים אַתְקִרְיַאת עַל שֵׁם יוֹם הַכְּפוּרִים" ... (זוהר שה"ש פ"ז)

זיו פניו הקדושות של האדמו"ר ה'בית ישראל' מגור ז"ע, היו מתוחים מאוד ביום הפורים. היה ניכר עליו שהוא בפחד ובאימה, ובפרט בעת עריכת שולחנו הטהור, היה אפשר למשש את ה'יראת אלוקים' באוויר. לעומת זאת בעת עריכת השולחן בערב יום הכיפורים, הייתה שמחה על פניו וישב בשלוה...

פעם שאל אותו אחד ממקורביו לפשר הדבר, לכאורה היה צריך להיות ההיפך הגמור, שהרי יום הפורים

בית חיים

הליכות חיים

שלושת המתנות

הרה"ק הישועות משה' מויזניץ זי"ע מנה שלוש סוגי מתנות לאביונים, וזלה"ק: בימים אלו צריך ללמוד בעיון ובעמקות יתירה את הסוגיא של 'מתנות לאביונים': 'ומשלוח מנות איש לרעהו', רעהו רומז להקב"ה, עדה"כ 'רעך ורע אביך אל תעזוב', משלוח המנות של האדם מישראל להשי"ת הוא ע"י 'ומתנות לאביונים' - לעזור לזולת, לשמח לב עניים יתומים ואלמנות. ומתנות לאביונים' - ישנם גם אביונים ברוחניות, כדאיאת בסה"ק 'בני יששכר': 'הצדקה הגדולה שבצדקות - המלמד דעת לעני בדעת', ונדרש מכל אחד לעשות את חשבון נפשו היכן הוא ניצב בעניינים אלו. גם צריך לזכור לעשות 'מתנות לאביונים' עבור השכינה הקדושה, עלינו ללמוד תורה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, לעשות רצון הבורא ולאוקמא שכינתא מעפרא - זה צריך להיות

משאלת ליבו של כל יהודי.

בדא"ח בשב"ק פרשת תרומה - אדר תשנ"ו

שכרות בפורים

כבוד ידידי האברך הגאון העילוי המפורסם וכו' רבי **גמליאל רבינוביץ** שליט"א מחבר ספרים "גם אני אודך" אכתוב לך מה שאמרתי, שבזוהר כתוב יום כיפור כמו פורים, זאת אומרת שפורים יותר גדול מיום כיפורים, וזהו צריך ביאור רב. אבל אמרתי שבאמת בפורים יש דבר גדול מאד שאין ביום כיפור, נכון ביום כיפור מתענים ובאים כל היום להתפלל וחוזרים בתשובה, אבל בפורים יש דין מיוחד שאין כזה בכל השנה, כגון להיות שיכור עד דלא ידע, ואם יש אדם חשוב מאוד רב גדול עדין הנפש שרבים באים אצלו לקבל עצות וברכות, ופתאום הרב הזה ישתה בפורים ויהיה שיכור, כמו שהגמ' מספרת עם רבה ורבי זירא, ואנשים ימצאו את הרב הזה שיכור וגם שוכב על הריצפה ומלולך, זהו **בושה** וחרפה, חילול ה', וזהו **מסירות נפש ממש** הרבה יותר מיום כיפור. וא"כ בפורים יש יותר מסירות נפש מיום כיפורים, ודו"ק. זבולון המבורגר

השכר העצום שיש לכל מי שלומד בליל פורים

מקור קדום נמצא לכך על סגולת הלימוד בליל פורים וחשיבות אלו השעות, נמצאים הדברים בדבריו המופלאים של מרנא ורבנא רבן

של כל בני הגולה בעל החתם סופר זכותו יגן עלינו. וכה הם מצוטטים דברים בספר המפואר "ספרא דמלכא" שמביא חידוש גדול, מאת מרנא ורבנא בעל החתם סופר זי"ע שקיבל מאת רבו הקדוש בהאי לישנא (מובא "דרושים ואגדות חתם סופר" עמ' רמה): "קיבלתי מרבי הרב מהו' מענדל' ליליג זצ"ל, שהיה רב בבית המדרש דקהילה קדושה פרנקפורט-דמיין, שקיבל מהגאון בעל 'שב יעקב' זצ"ל, שכל העוסק בתורה [בפורים] בין מגילה דלילה למגילה דיומא, מובטח לו שהוא בן עולם הבא. כך קיבלתי סתם, וטעמא לא ידענא".

(מתוך הספר 'ספרא דמלכא' - אוצר עובדות וסיפורי מרן החת"ס בהוצאת ממלכת התורה 'עוז והדר').

בברכת כהנים באהבה כעתירת

גמליאל הכהן רבינוביץ

קול קראלי

עדכונים ♦ שיחות ודרשות ♦ סיפורים ♦ ניגונים

074-7962278 אידיש

03-7236730 עברית

שמעו ותחי נפשכם

לזכר עולם יהיה צדיק

הרה"ק משה יהושע זי"ע
בן הרה"ק חיים מאיר זי"ע
מוז'ניץ

נלב"ע ביום כ אדר תשעב
ת. נ. צ. ב. ה

לעילוי נשמת

הגה"צ אשר גרינפלד זצ"ל
אב"ד ויזניץ מונטריאול
נלב"ע ח אדר ה'תשפ"ו
ת. נ. צ. ב. ה

לזכר עולם יהיה צדיק

אדונינו מורינו ורבינו

הגה"ק יצחק צבי משה זצ"ל

ברא כרעא דאבוא

אדמו"ר אביגדור מוזס זצ"ל

מקראלי

נלב"ע ד' טבת תשעט

זכותו יגן עלינו ועכ"א

ת. נ. צ. ב. ה

לזכר עולם יהיה צדיק

הרה"ק אלימלך זי"ע

בן הרה"צ אליעזר ליפמן זצ"ל

מליצענסק

נלב"ע ביום כא אדר

לעילוי נשמת

הגה"צ משה וועבר זצוק"ל

בהרה"צ מרדכי זצ"ל

נלבע יב כסלו תשפא

ת. נ. צ. ב. ה

ארגון החסד ומפעלי הצדקה
מצמיח ישועות
בנשיאות כ"ק מרן רבינו מקראלי שליט"א

מתנות לאביונים מהודרים

בשנה זו ניתן להעביר מתנות לאביונים שימסרו
בו ביום לעניים תלמידי חכמים מהודרים
תרומות ניתן למסור

בית כ"ק מרן רבינו שליט"א

רח' הרב אבוחצירא 12/15 אשדוד

ואצל הרבנים כדלהלן:

הרה"ג גמליאל רבינוביץ שליט"א מו"צ בקהילתינו הק' רח' האגוז 20 רחובות	הרבנית הצדקנית תליט"א רח' רבי עקיבא 98 בני ברק
הרה"ג מאיר סויסה שליט"א רח' הורקנוס 5 אשדוד	הגה"צ צבי רוזנטל שליט"א חתדב"נ רבינו הק' זי"ע ודומ"צ בקהילתינו בבני ברק
הרה"ג יהושע וועבר שליט"א לפני ואחרי התפילה בביהמ"ד	רח' דמשק אליעזר 25 בני ברק
הרה"ג אופיר כהן שליט"א רח' אברהם שפירא 7 אשדוד	הגה"צ מרדכי מוזס שליט"א אב"ד קהילתינו הק' בבני ברק רח' רבי עקיבא 26 בני ברק